31996R1524

31.7.1996 ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ L 190/13

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1524/96

ze dne 30. července 1996,

kterým se mění nařízení Komise (ES) č. 3298/94, pokud jde o systém ekobodů pro těžká nákladní vozidla projíždějící Rakouskem

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na akt o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska, a zejména na čl. 11 odst. 6 a přílohu 4 protokolu č. 9 tohoto aktu,

vzhledem k tomu, že uvedený protokol stanoví zvláštní režim pro tranzit těžkých nákladních vozidel přes rakouské území založený na systému práv tranzitu (ekobodů);

vzhledem k tomu, že podle článku 14 protokolu č. 9 mají být nediskriminační fyzické kontroly na hranicích Rakouska s jinými členskými státy k ověření ekobodů přidělených na základě článku 11 a platných kvót pro dvoustranné jízdy uvedených v článku 12 protokolu č. 9 zachovány pouze do 31. prosince 1996;

vzhledem k tomu, že provádění článku 11 protokolu č. 9 po 31. prosinci 1996 může být kromě jiných kontrolních metod účinně zajištěno i systémem elektronické kontroly;

vzhledem k tomu, že podle společného prohlášení č. 18 k aktu o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska má Komise přijmout podrobná opatření ke zbývajícím technickým otázkám týkajícím se systému ekobodů;

vzhledem k tomu, že je tedy nezbytné změnit nařízení Komise (ES) č. 3298/94 ([1]);

vzhledem k tomu, že opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného článkem 16 protokolu č. 9,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 3298/94 se mění takto:

1. Název nařízení se nahrazuje tímto:

„Nařízení Komise (ES) č. 3298/94 ze dne 21. prosince 1994, kterým se stanoví podrobná opatření týkající se systému práv tranzitu (ekobodů) pro těžká nákladní vozidla projíždějící Rakouskem“.

2. Článek 1 se nahrazuje tímto:

„*Článek 1*

1. Na území Rakouska musí mít řidič těžkého nákladního vozidla u sebe a na požádání kontrolorů předložit

a) řádně vyplněný standardní formulář nebo rakouské osvědčení, jehož vzor je uveden v příloze A, potvrzující platbu za ekobody (dále jen ‚ekokarta‘) pro danou jízdu, nebo

b) elektronické zařízení umístěné na vozidle, které umožňuje automatický odečet ekobodů (dále jen ‚ekoštítek‘), nebo

c) vhodné doklady uvedené v článku 13, které prokazují, že jde o tranzitní jízdu ve smyslu přílohy C osvobozenou od placení ekobodů, nebo

d) vhodné doklady prokazující, že jde o jinou než tranzitní jízdu; je-li vozidlo opatřeno ekoštítkem, musí být k tomuto účelu nastaven.

Příslušné rakouské orgány vydají ekokartu při zaplacení ceny za vyhotovení a přidělení ekobodů a ekokaret; na patřičných místech umístí zařízení ke čtení ekoštítků.

2. Ekoštítky se zhotovují, programují a instalují v souladu s obecnými technickými specifikacemi uvedenými v příloze F. Schvalovat, programovat a instalovat ekoštítky jsou oprávněny příslušné orgány členských států.

Ekoštítek musí být naprogramován tak, aby obsahoval údaje o tom, ve které zemi je vozidlo registrováno, a o jeho hodnotě emisí NO_x, jak jsou vyznačeny v dokladu COP uvedeném v odstavci 4.

([1]) Úř. věst. L 341, 30.12.1994, s. 20.

3. Ekoštítek se připevňuje na čelní sklo vozidla způsobem uvedeným v příloze G. Je nepřenosný.

4. Řidič těžkého nákladního vozidla registrovaného 1. října 1990 a později musí mít rovněž u sebe a na požádání předložit doklad COP, jehož vzor je uveden v příloze B, jako důkaz emisí NO_x tohoto vozidla. Těžká nákladní vozidla poprvé registrovaná před 1. říjnem 1990 nebo pro která nebyl předložen žádný doklad jsou považována za vozidla s hodnotou COP ve výši 15,8 g/kWh.

5. Členské státy sdělí Komisi, které vnitrostátní orgány jsou oprávněny vydávat doklady a ekoštítky uvedené v odstavcích 1 až 4."

3. Článek 2 se nahrazuje tímto:

„*Článek 2*

1. Není-li vozidlo opatřeno ekoštítkem, musí být požadovaný počet ekobodů připevněn na ekokartu a znehodnocen podpisem, který prochází přes ekobody i formulář. Místo podpisu lze použít razítko.

Ekokarta nesoucí požadovaný počet ekobodů se předává kontrolním orgánům členského státu, ve kterém je vozidlo registrováno, nebo rakouským kontrolním orgánům; kopii ekokarty orgány spolu s potvrzením platby předají zpět.

2. Pokud je vozidlo opatřeno ekoštítkem a prokáže-li se, že podniká tranzitní jízdu, pro kterou jsou požadovány ekobody, odečte se počet bodů odpovídající hodnotě emisí NO_x zaznamenané na ekoštítku vozidla od celkového počtu ekobodů přidělených členskému státu, ve kterém je vozidlo registrováno. Tento úkon se provádí pomocí zařízení, které dodají a spravují rakouské orgány.

V případě vozidel opatřených ekoštítkem, která provádějí dvoustranné jízdy, musí být ekoštítky před vjezdem do Rakouska nastaveny tak, aby ukazovaly, že se jedná o jinou než tranzitní jízdu.

3. Pokud se použije ekokarty a během tranzitní jízdy je změněno tažné vozidlo, zůstává potvrzení platby vydané při vjezdu platné. Pokud hodnota COP nového tažného vozidla překročí hodnotu uvedenou ve formuláři, musí být na novou kartu připevněny dodatečné ekobody a znehodnoceny při výjezdu ze země.

4. Pro jízdy, pro které jsou vyžadovány ekobody, nahrazuje ekokarta a ekoštítek všechny rakouské formuláře dosud užívané v dopravní statistice.

5. Příslušné orgány členských států sdělují Komisi pravidelně odečet ekobodů použitých na ekokartách. Originály nebo kopie ekokaret nesoucích znehodnocené ekobody se, je-li to nezbytné, předávají jednotlivým vnitrostátním orgánům nebo Komisi.

Pokud je vozidlo opatřeno ekoštítkem, předají rakouské orgány příslušné informace určenému orgánu členského státu, ve kterém je vozidlo registrováno, do 48 hodin po uskutečnění tranzitní jízdy. Tyto informace musí být rovněž předány Komisi.

6. Odstavce 1 až 5 se použijí, aniž je dotčen článek 14a."

4. V čl. 3 odst. 3 se úvodní věta nahrazuje tímto:

„Bez ohledu na čl. 3 odst. 2 se pokračující tranzitní jízdy přes Rakousko považují za dvoustranné jízdy, pokud projíždějí přes tyto železniční terminály:".

5. Článek 4 se nahrazuje tímto:

„*Článek 4*

Ekobody jsou platné od 1. ledna roku, na který jsou přiděleny, do 31. ledna následujícího roku."

6. Článek 5 se mění takto:

a) v odstavci 1 se druhá věta nahrazuje tímto:

„V případě opakovaného porušování tohoto nařízení se použije čl. 8 odst. 3 a článek 11 nařízení Rady (EHS) č. 881/92 (*).

(*) Úř. věst. L 95, 9.4.1992, s. 1.";

b) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Komise a příslušné orgány členských států si v rámci své působnosti poskytují administrativní pomoc při vyšetřování a stíhání porušení protokolu č. 9 a tohoto nařízení, zejména při zjišťování, zda jsou ekokarty a ekoštítky správně používány.

3. Kontroly mohou být podle uvážení členského státu prováděny v jiných místech než na hranicích, přičemž musí být zachována zásada nediskriminace.";

c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„4. Rakouské kontrolní orgány mohou při dodržení zásady úměrnosti učinit nezbytná opatření v případě vozidla opatřeného ekoštítkem, nastane-li alespoň jedna z těchto situací:

a) řidič vozidla nebo jeho provozovatel se dopustili opakovaného porušování předpisů;

b) v podílu přiděleném zemi, ve kterém je vozidlo registrováno, nezbývá dostatečný počet ekobodů;

c) s ekoštítkem manipuloval nebo jej pozměnil jiný subjekt, než který je uveden v čl. 1 odst. 2;

d) členský stát nepřidělil pro tranzitní jízdu vozidla dostatečný počet ekobodů;

e) vozidlo nemá průvodní doklady uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d), které by zdůvodnily skutečnost, že ekoštítek byl nastaven tak, aby ukazoval, že na rakouském území je provozována jiná než tranzitní jízda;

f) ekoštítek uvedený v příloze F neobsahuje dostatečný počet bodů k tranzitní jízdě.

5. Rakouské kontrolní orgány mohou při dodržení zásady úměrnosti učinit nezbytná opatření v případě vozidla, které není opatřeno ekoštítkem, nastane-li alespoň jedna z těchto situací:

a) ekokarta není kontrolním orgánům předložena v souladu s tímto nařízením,

b) je předložena neúplná nebo nesprávná ekokarta nebo na ní nejsou správně připevněny ekobody,

c) vozidlo nemá průvodní doklady, které by prokázaly, že nepotřebuje ekobody."

7. V článku 6 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Vytištěné ekobody, které se mají připevnit na ekokarty, se přidělují členským státům každý rok ve dvou částech, první část před 1. říjnem roku předcházejícího roku platnosti a druhá část před 1. březnem roku platnosti.

V případech uvedených v čl. 11 odst. 2 písm. c) protokolu č. 9 se počet ekobodů přidělovaných na tento rok sníží podle metody uvedené v příloze 5 bodě 3 protokolu."

8. Článek 7 se nahrazuje tímto:

„*Článek 7*

1. Příslušné orgány členských států přidělí dostupné ekobody oprávněným subjektům usazeným na jejich území.

2. Příslušné orgány členských států nejpozději do 15. října každého roku ohlásí a vrátí Komisi všechny ekobody, které na základě předložených údajů a odhadů přepravy pro závěrečné měsíce roku nebudou před koncem roku pravděpodobně využity."

9. V článku 8 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Ekobody z rezervy Společenství přiděluje Komise členským státům postupem podle článku 16 protokolu č. 9 nejpozději jeden měsíc před koncem roku.

Opětovné přidělení musí být vyvážené s ohledem na tato kritéria, která jsou podrobněji popsána v příloze E:

— zvláštní postavení Řecka a Itálie,

— důsledky sjednocení Německa,

— podpora jiných druhů přepravy přes Rakousko, zejména tzv. ‚rollende Landstraße',

— počet ekobodů přidělených členským státům, který je jimi skutečně využíván,

— průměrné hodnoty emisí NO_x u vozidel členských států při tranzitních jízdách,

— nepředvídané události."

10. V článku 9 se zrušují slova „aktu o přistoupení Norska, Rakouska, Finska a Švédska".

11. V článku 10 se slova „K objasnění" nahrazují slovy „Pro účely".

12. Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 14a*

Během přechodného období, které potrvá do 31. prosince 1997, smějí být ekokarty nebo ekoštítky využívány pro správu tranzitní dopravy.

Od 1. ledna 1998 povoluje Komise všem členským státům, aby každoročně používaly ekokaret nejvýše do 0,6 % celkového počtu ekobodů pro členské státy ve smyslu článku 9. Členské státy sdělí Komisi nejpozději do 1. srpna každého roku, jaký počet ekobodů si přejí mít k dispozici pro použití na ekokartách v následujícím roce. Tyto ekobody Komise přidělí jednorázově nejpozději do 1. prosince. Ekokarty se vydávají v souladu s čl. 1 odst. 1 druhým pododstavcem."

13. Příloha E se nahrazuje přílohou I tohoto nařízení.

14. Doplňují se přílohy F a G připojené k tomuto nařízení v příloze II.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Je použitelné ode dne 1. ledna 1997.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 30. července 1996.

Za Komisi
Neil KINNOCK
člen Komise

PŘÍLOHA I

„PŘÍLOHA E

KRITÉRIA PRO PŘEROZDĚLOVÁNÍ EKOBODŮ

Zvláštní postavení Řecka a Itálie

Z rezervy Společenství, která tvoří 3,34 % celkového počtu ekobodů, se část odpovídající 4 874 jednotkám uvedeným v příloze D přednostně přidělí Itálii a část odpovídající 576 jednotkám uvedeným v příloze se přednostně přidělí Řecku. Navíc je třeba vyvinout co největší úsilí k zajištění, aby podíl ekobodů přidělený Řecku dostatečně respektoval řecké potřeby.

Důsledky sjednocení Německa

Dále se z rezervy Společenství přidělí část ekobodů odpovídající 6 444 jednotkám uvedeným v příloze D Německu.

Podpora jiných druhů přepravy přes Rakousko, zejména tzv. ‚rollende Landstraße'

Všechny rakouské ekobody, které byly vráceny Komisi k přerozdělení, se rozdělí mezi členské státy žádající o dodatečné ekobody úměrně ke statistikám uvádějícím, ve kterém členském státě jsou registrována těžká nákladní vozidla, která v Rakousku používají tzv. ‚rollende Landstraße'.

Počet ekobodů přidělených členským státům, které jsou jimi skutečně využívány, průměrná hodnota emisí NO_x projíždějících vozidel, která pocházejí z členských států

Zbývající ekobody se rozdělí mezi členské státy, které požádaly o dodatečné ekobody, podle koeficientu, který je pro jednotlivé členské státy vymezen takto:

— předpokládaný potřebný počet ekobodů, vypočtený extrapolací z nejnovějších rakouských statistik,

— vynásobený podílem ekobodů přidělených členskému státu, který byl uvedeným členským státem v předchozím roce skutečně využit,

— vynásobený nejnovějšími průměrnými hodnotami emisí NO_x projíždějícíchvozidel, pocházejících z dotyčného členského státu, v procentech z cílové hodnoty stanovené pro daný rok.“

PŘÍLOHA II

„PŘÍLOHA F

OBECNÉ TECHNICKÉ SPECIFIKACE EKOŠTÍTKU

Komunikační zařízení na krátkou vzdálenost – vozidlo

Normy (nebo předběžné normy) a technické zprávy významné pro DSRC

Pro komunikaci na krátkou vzdálenost mezi vozidly a silniční infrastrukturou platí tyto předpisy, obsažené v CEN/TC 278:

a) prENV278/9/ # 62 ‚DSRC Physical Layer using Microwave at 5.8 Ghz';

b) prENV 278/9/ # 64 ‚DSRC Data Link Layer';

c) prENV 278/9/ # 65 ‚DSRC Application Layer'.

Typové zkoušky

Dodavatel ekoštítku je povinen předložit k těmto přístrojům osvědčení o typových zkouškách, vystavené akreditovanou zkušební institucí a potvrzující dodržení všech mezních hodnot stanovených v platné I-ETS 300674.

Provozní podmínky

Požadovaná funkčnost ekoštítku pro automatizovaný systém ekobodů musí být zaručena za níže uvedených provozních podmínek:

— okolní podmínky: okolní teplota od –25 °C do +70 °C,

— povětrnostní podmínky: všechny, které lze očekávat,

— dopravní provoz: více pruhů, v pohybu,

— rychlostní rozsah: od přerušovaného provozu do 120 km/h.

Výše uvedené provozní podmínky představují minimální požadavky, dokud nebudou přijaty normy (nebo předběžné normy) DSRC.

Ekoštítek smí reagovat pouze na krátkovlnné signály pro použití, ke kterému je určen.

Ekoštítek

Identifikace

Každý ekoštítek má vlastní identifikační číslo. Kromě požadovaného počtu číslic pro identifikaci v pravém slova smyslu musí toto číslo obsahovat kontrolní součet uvedených číslic ke kontrole neporušenosti.

Instalace

Ekoštítek je uzpůsoben k instalaci na vnitřní stranu čelního skla nákladního, případně tažného vozidla. Na vozidlo se nainstaluje napevno.

Deklarace tranzitu

Ekoštítek musí umožňovat vstup nezbytných informací k deklaraci jízdy, pro kterou nejsou požadovány ekobody.

Pro kontrolní účely musí být stav této deklarace na ekoštítku jasně viditelný, nebo musí být možno uvést ekoštítek do definované výchozí polohy. Ve všech případech musí být zajištěno, že při vyhodnocování systému se přihlédne pouze ke stavu v době vjezdu.

Vnější značení

Každý ekoštítek musí rovněž být jednoznačně identifikovatelný při vizuální kontrole. Proto musí být výše uvedené identifikační číslo neodstranitelně vyznačeno na jeho povrchu.

Na povrch ekoštítku se připevní nesnímatelné a nesmazatelné značení v podobě samolepících etiket. Na těchto speciálních samolepkách musí být uveden počet ekobodů požadovaných u daného vozidla (‚5', ‚6', …,16').

Nálepky musí být zabezpečeny před paděláním a musí vykazovat dostatečnou mechanickou pevnost a odolnost vůči světlu a teplotě, jakož i vysokou přilnavost. Každý pokus o odlepení musí způsobit jejich zničení.

Zabezpečení před manipulací

Pouzdro musí být zhotoveno tak, aby se zabránilo manipulaci s vnitřními prvky a aby každý zásah zanechal zřetelné stopy.

Paměť

Kapacita paměti ekoštítku musí být dostatečná k uložení těchto údajů:

— identifikační číslo,

— údaje o vozidle:
  — hodnota COP,

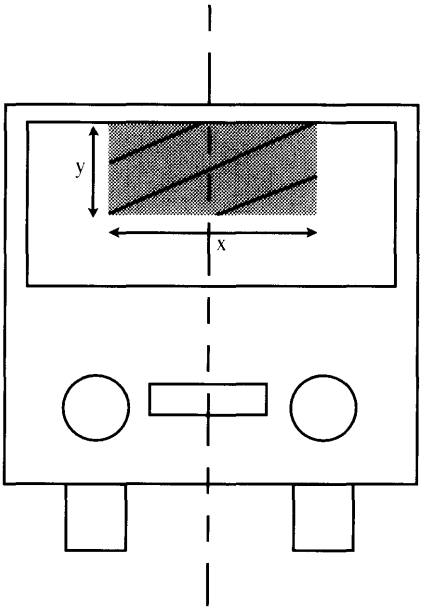
— údaje o operacích:
  — označení hraničního přechodu,
  — den a hodina,
  — stav deklarace jízdy,
  — blokované údaje,

— údaje o stavu:
  — manipulace,
  — stav baterie,
  — stav posledního sdělení.

Musí být zajištěna alespoň 30 % rezerva kapacity paměti.

PŘÍLOHA G

POŽADAVKY NA UMÍSTĚNÍ EKOŠTÍTKU

Ekoštítek se instaluje na vnitřní stranu čelního skla ve vyznačeném prostoru (viz výše uvedený obrázek) o těchto rozměrech:

x = 100 cm

y = 80 cm.“
